

ΤΑ ΔΥΟ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Επίλογος της εισήγησής μου «Ο Σιδηρούς Νόμος της ΕΖ-ΕΕ, η Ελληνική Οικονομία και το Πρόγραμμα», στην παρουσίαση του βιβλίου: *Μετωπικό Πρόγραμμα Δι-Εξόδου από την Κρίση: Για έναν Ελεύθερο Λαό σε μία Ελεύθερη Ελλάδα*, 26.06.2017.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

Σε αυτόν τον κόσμο, τίποτε δεν έχει μονή όψη. Εν προκειμένω, δεν έχει μόνο η ΕΖ-ΕΕ το Σιδηρούν Νόμο της (τον οποίο ανέλυσα στην εισήγησή μου). Έχουν και μισθωτοί εργαζόμενοι, με το μέρος τους, έναν αντίστοιχο Νόμο.

Αποτελεί, λοιπόν, Σιδηρούν Νόμο του Ιστορικού-Διαλεκτικού Υλισμού ότι το βάθος του ουρανού της Ανθρωπότητας είναι κατακόκκινο. Όμως, αποτελεί, επίσης, ακλόνητη αλήθεια ότι το σημερινό χρώμα του δικού μας ουρανού είναι κατάμαυρο.

Ο Karl Marx, σε μία απάντησή του σε Ολλανδούς Σοσιαλιστές, στις 22 Φεβρουαρίου του 1881, τόνιζε:

Καμία εξίσωση δεν μπορεί λυθεί, εκτός εάν τα στοιχεία της λύσης της ενέχονται στους όρους της. [...] Η δογματική και κατ' ανάγκην φανταστική αναμονή του προγράμματος δράσης μίας μελλοντικής επανάστασης απλώς μας εκτρέπει από εκείνον τον αγώνα, ο οποίος πρέπει να γίνει σήμερα. [...] Τα συνέδρια των εργαζομένων ενός έθνους, ιδίως τα σοσιαλιστικά, τα οποία δεν συνδέονται με τις άμεσες δεδομένες συνθήκες σε αυτό το έθνος, δεν είναι απλώς άχρηστα αλλά επιβλαβή. Πάντα θα ξεθωριάζουν σε αμέτρητες, μαγαιάτικες κοινοτοπίες. (πρόσθετη έμφαση)

Εργαζόμενες και εργαζόμενοι, εάν δεν καταπιαστείτε εσείς με τη διαδραστική, επιστημονική και πολιτικο-κοινωνική, αποκρυστάλλωση ενός Μετωπικού Προγράμματος για τον σημερινό αγώνα, τότε δεν υπάρχει κάποια άλλη δύναμη να το πράξει. Εάν καταπιαστείτε, τότε θα είστε περήφανοι ότι προασπίζετε τρεις, τουλάχιστον, δέσμες συμφερόντων, οι οποίες «σήμερα» συγκλίνουν: τα άμεσα και έμμεσα ταξικά συμφέροντά σας, αυτά της πατρίδας μας, και, τέλος, εκείνα των μισθωτών εργαζομένων όλης της Ευρώπης.